

INTERVIEW ANNIE WIERDA (92) BAATTE LEVEN LANG SCHIJNDELS THEATER EN BIOSCOOP UIT

Na sloop City Theater zijn er alleen nog herinneringen

Als over enige tijd de slopershamer het oude City Theater in Schijndel heeft geveld, resten voor Annie Wierda (92) alleen nog de voorgevel en dierbare herinneringen aan 'haar' bijzondere bioscoop en theaterzaal.

Paul Roovers

Schijndel

De ogen van Annie Wierda-Van den Heuvel glinsteren als ze de anekdotes uit haar geheugen vist. Met dat geheugen van de 92-jarige is nog weinig mis, hoogstens wat jaartallen die door elkaar worden gehaald. Vanuit haar woning aan de Baroniestraat kijkt ze uit op het gebouw waar een belangrijk deel van haar leven zich afspeelde: het City Theater.

Voor haar ligt het *Brabants Dagblad* op tafel met een afbeelding van het nieuwe appartementengebouw dat er gaat komen. De architect heeft geprobeerd om de karakteristieke hoge film- en theaterzaal in zijn ontwerp terug te laten komen als een soort pakhuis. „Ik vind het mooi, hij is daar goed in geslaagd”, zegt Annie Wierda.

Maar verder doet het wel pijn dat er nu toch een einde gaat komen aan zoveel decennia bioscoophistorie in Schijndel. Dat steekt ze ook niet onder stoelen of banken. „Aan de andere kant zag je het hier toch ook de laatste jaren wel verloederen. Er werd natuurlijk niet zoveel meer aan onderhoud gedaan omdat iedereen wel wist dat het een keer afgelopen zou zijn.”

Bekend in wijde omgeving

Annie was 21 jaar toen ze verkering kreeg met Ad Steenbakkers wiens vader Nard het café City Bar aan de Hoofdstraat runde. Een zaaltje aan de achterkant werd gebruikt als kleedlokaal voor de voetballers van RKSV Schijndel. Dat lokaal werd op ver-

zoek van de toneelvereniging ook een keer voor een voorstelling gebruikt. Dat bracht Nard op het idee om er een film/theaterzaal van te maken voor zo'n 200 bezoekers. Zie hier in een notendop de ontstaansgeschiedenis van het latere City Theater, als bioscoop beroemd tot in de wijde omgeving.

Nadat eerst Leo Steenbakkers, de broer van Ad, de bioscoop had overgenomen, werden Ad en Annie begin jaren 60 eigenaren. Ze vertimmerden de bioscoop meteen: een mooiere entree, nieuwe toiletten en garderobe en in plaats van harde houten stoelen, luxere zetels met zitkussens van pluche. Bijna zestig jaar geleden, in juni 1964 ging het vernieuwde theater open, met een zaal met 400 stoelen en op het balkon nog eens 99 stuks.

„Het was wel bijzonder dat Schijndel zo'n voorziening had”, zegt Annie Wierda. „Grote steden als Den Bosch en Eindhoven hadden natuurlijk wel bioscopen. Maar in kleinere dorpen kwam de mobiele bioscoop, met apparatuur en filmblikken langs. Dat was waar mijn tweede man Evert Wierda onder meer zijn geld mee verdiende. Zijn bedrijf Arfi draaide films in gemeenschapshuizen in de omgeving, zoals de Blauwe Kei in Veghel en Nia Domo in Boekel.”

Annie's eerste man Ad overleed

toen hij 41-jarig oud was. Annie bleef achter met twee jonge dochters Hélène en Josette. En een grote bioscoop die moest blijven draaien, letterlijk en figuurlijk. Ze hertrouwde een paar jaar later met Evert Wierda die een bulk aan ervaring had in de bioscoopwereld.

Erotische films

Annie knipte in het City Theater de kaartjes, toen nog van papier op een rol. „Die heb ik nog eentje in mijn plakboek zitten”, zegt Annie en wijst naar een uitpuilende ordner met alle papieren herinneringen aan het City Theater.

Ze vertelt over de komst van de kung fu-vechtfilms, die op maandagavond werden gedraaid en een speciaal publiek trokken. En over de eerste erotische films met vaak de klinkende Waldhoorn-titels die vanaf begin jaren 70 als nachtfilm op vrijdagavond werden geprogrammeerd.

De vertoning ervan leidde zelfs nog tot vragen in de gemeenteraad van het katholieke Schijndel. Annie moet er nu nog om lachen. En om de huichelarij. „Als de kassa al was gesloten slopen mensen er nog langs met hun hoofd naar beneden om niet herkend te worden. En als we op donderdag de foto's van de nieuwe films van de week erop in de vitrines hadden opgehangen, kwamen er di-

▲ Annie Wierda met een foto van haar overleden tweede man Evert, als 23-jarige met zijn mobiele bioscoop. FOTO JAN ZANDEE

rect mannen om te kijken naar de blote borsten.”

„Waar ging het eigenlijk over”, blikte de 92-jarige Schijndelse met de ogen van nu terug op die tijd. „Wij gingen regelmatig naar Amsterdam voor een voorvertoning van nieuwe films. Er waren vaste afspraken met filmdistributeurs over de afdracht: bij goed draaiende films stonden we 60 procent af, voor mindere films 25 procent. Maar wij stonden met het City Theater meestal niet op het lijstje namen van bioscopen waar filmdistributeurs nieuwe spraakmakende films in première lieten gaan. Dan moesten we ze extra betalen om ook een kopie te krijgen.”

Als het gedaan was met de kaartverkoop, pikte Annie maar zelden een filmpje mee. Meestal ging ze direct door naar huis, naar haar dochters. In het begin woonden ze boven de City bar, wat nu De Beurs is. „Ze sliepen door alle muziek heen, er waren alleen houten vloeren.”

Alleen maar geweld

Kijkt iemand die zelf zo lang in de filmwereld werkte zelf nu nog graag naar speelfilms? „Ja”, zegt Annie, „maar wat er op televisie is gaat alleen maar over geweld en schieten. Geef mij maar romantische films.”

Dan liever de vele leuke herinneringen aan het City Theater.

Het theater dat er helemaal niet kwam

In 1995 namen Annie's dochters Josette en Hélène het City Theater over. Samen met Arie van den Brand, Peter Sanders en de gemeente bedachten ze een plan voor een vernieuwd theater met meer functies voor Schijndel. Met de finish in zicht -alleen de gemeenteraad moest er 's avonds nog mee instemmen - kwam ondernemer Hans Brus met een theaterplan dat de gemeente geen cent zou kosten. Dat steekt Annie vandaag de dag nog steeds. Want uiteindelijk kwam er helemaal geen Brus-theater maar was het plan van de familie ook van de baan. En ligt er nu een plan voor nieuwe appartementen.

“**Het was wel bijzonder dat Schijndel zo'n voorziening had**

– Annie Wierda